Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582152399-17/fragment/page=0001

B.l. I 8°

1) Biel, Gabriel

nebst 2) – 6)

El 230

Hiſtoria perpulchra de an
na ſciſſima

¶ Iheſus Maria Anna

Martinus Sclegers

[Antwerpen ca 1498. Godefr. Back.]

unvollst., Bl. 7-42 fehlen

Incipit prologus in primum librū de origine ſancte Anne

DE paupertate mea te pulſante. te inquietāte mi pater do
minice (etſi nō ideo qꝛ amic⁹ es. ſed qꝛ īportun⁹ es) de cu
bili ſurrexi et p̄ſtiti vtcūq; q̄d ipſe petiſti. Preſtiti certe nō tibi
ad votū ſʒ qđ michi ad manū venire potuit ꝓ poſſe vtiq; meo
nō pro arbitratu tuo. Tu videris an ſatis iuſt⁹ exactoꝛ fueris
q̄ penſare debueras nō affectū erga me tuū ſed meū caducuʒ
atq; ĩane ingeniuʒ. Certe magitudo opis nō amicū deſiderat
ſed eruditū ſed dignū cui adſit et ſcitas vite cū auctoꝛitate doc
trine. cui et cōſonet ꝓbitas moꝛū cū venuſtate ſmonū Quō a
me omniū nimimo. anne ſciſſime laudes requiris quā celi ha
bēt laudabilē atq; laudatā Ego ne eā digne laudē ī terris quā
angelici ſpūs vix digne collaudāt in celis. Supnis laudib⁹ ali
quid addere velle (ait bernard⁹) detrahere ē. Nō qꝛ ānā omni
p̄conio digniſſimā moꝛtales laudare nō debeāt. ſed qꝛ cū mul
to timoꝛe ac reuerentia id facere ꝑtēptent Ex hijs ſatis aduer
tis o mi dominice q̄ꝫ facile poſſū p̄ſumptionis notam īcurrere
dū votis tuis ſtudeo obtēperare. Sed ego ſurda aure ſprenaꝝ
cātus oci⁹ p̄terio dūmodo et tibi ſatiſfecero. et multoꝝ pecto-
ra in āne mr̄is fauoꝛē incandidauero. Poꝛtoꝛ itaq; te pr̄ et qui
cūq; ad hos libellos lectoꝛ acceſſeris ſi apocrifū aliquod hic rep
perieris noli id aſpnār abicer̄ qꝛ et poete. et q̇ hiſtorias ſcribūt
hūc obſuant moꝛeʒ vt nō ſolū ꝓdeſſe ſed etiā cupiāt oblectare
Quamq̄ꝫ michi conſcius nō ſim me hic aliquid poſuiſſe qđ de
grauiſſimis doctiſſimiſq; magiſtris ipſe nō ſūpſeri. Cū quib⁹
ſi et ego aut irriſ⁹ āt exploſus fuero. nō id ꝓbro duxero. qꝛ lon
ge preſtantius eſt cum peritiſſimis viris paululum errare
quā virgiliano bauio vel moeuio recti aliquid ſcriptitaſſe

Explicit prologus

¶ Quam auctor agnoſcēs inſufficiētiam anne preſidium īplorat

¶ Hic Anne mr̄is auxilium inuocatur

Te nūc anna beatiſſima humiliter inuoco. vt me tuas ſacras laudes dicere cupiēt tua gratia irrigare digneris Facile tu poteres. Tu enī ſūme es genitrix venerāda marie. q̄ p̄ma pereūti populo iter vere ſalutis oppādis. Tu genuiſti virginē matrē. cuiꝰ quē nō capit orbis ipe libens ſubȳt viſcera caſta deꝰ. Vt igitur te digna canā. tu michi linguam moue. tu mentē iſtrue. qꝛ etſi michi ſint ligue centū. ſint oraqꝫ centū ſintqꝫ michi centū in vno pectore mētes. nō potero digne tuas laudes retexere. et egregios meritorū tuorū tytulos aperire. Nā p̄clari virtꝰ tua omniū carmina mortaliū ſuperat. q̄ et angelicas etiā virtutes longiſſime ſuperaſti. Nemo q̄ppe ē qui tue ſe glorie audeat cōparare. quā tibi filia tua pre cunctis glorioſa conceſſit. Filia inq̄. qua nichil ē vnqꝫ in toto vniuerſo ſantiꝰ melique creatū. Filia quā deꝰ matrem honorat. quā et audit cui et obſequitur cuiqꝫ in oībus obtēperare feſtinat. Cū igitur tante ſis filie digniſſima parēs. quis tuas vt dignū ē poterit laudes deꝓmere. q̄ nec etiā angelica lingua ad liq̄dū poterit explanare. Faue igit̄ michi o mitiſſima vt vel balbutiēdo ſintillā aliquā tuarum laudū poſſim attingere. quo amatoruꝫ tuorū animos in tuū fauorē valeā ſuſcitare

¶ Quomō diſputāte cyrillo neſtorius hereticꝰ ſit demonſtratus ¶ Ca. primū.

In ānalibus veterꝫ cōſpectū repperi q̄ āno q̄dringētesimo viceſimo octauo dū neſtorius hereſiarcha eps cōſtātinopolitanus ſua nephandiſſima doctrina oriētis regna polluerꝫ dicēs xpiſtū deū de cōplexu maris et femine ꝓcreatuꝫ. qui et ſciſſime marie virginitatē perpetuā abiurabat. ſciſſimus dn̄s papa ſixtꝰ tertius qua hūc ſcelestiſſimū hominē generale cōſilium ducētorum fere patrū in epheſo celebrauit Huic conſilio beatiſſimus cyrillus doctor ſolēpnis dudum mōtis carmeli inhabitator etiam interfuit. qui cōtra eūdē neſtoriū libellū quēdaꝫ quindeciꝫ diſtinctum capittulis edidit. in quo fortiſſimis

rationibus adhibitis oſtēdit beatiſſimā ṽginē mariā dei filiū
de ſpiritu ſaucto genuiſſe ꝑpetuam integritatē ſeruaſſe et eue
maledicto nunꝙ̄ ſubiacuiſſe. Et vſqꝫ ad eo diſputatio ipa iua
luit. vt neſtorius .et hereticus condempnaretur et ab eccleſia
pelleretur.

¶ Relatio cyrilli de origine ſcē Anne et de nup-tijs ſue matris ¶ Capi. ſecūdum

SIc beatiſſimus cyrillus in prefato cōſilio epiſtolā vnaꝫ
portulit in qua de beatiſſime anue origine ſic ſcriptū rep
perimꝰ. Sequaces inqꝫ helye et helizei ꝓphetarū montem car
meli vſqꝫ ad tēpus incarnationis xpiſti inhabitauerunt. et de
inceps donec factuꝫ ludouicū francorū regem cc̄ annos mille
ducentos ſexaginta in has noſtras prouincias transferrētur
Ante incaruationem igitur xp̄i āno circiter ſeptuageſimo vir
ga quedā extitit nobilis genere. nupta de tribu iuda et ſtirpe da
uid corpe q̄dē pulchra ſed mente. fide. et deuotiōe lōge pulcher
rima. cui et emerētiana nomen erat. Hec de parentū ſuorum
licentia fratres de monte carmelo profectus grā ſepius viſita
bat et ſcripturis ſacris. deqꝫ operibꝰ conditoris de egipti et ma
ris rubri ꝓdigijs. et que in promiſſionis ſolo pegerat loqueba
tur. Cū ergo pubertatis ānos attigiſſꝫ. et eā ſui parētes vellēt
matrimonio copulare. illa conſtanter abnuit dicens ſe nunꝙ̄
nubere velle. ſed perpetuū ſi placitū eſſet deo. virginitateꝫ ſer
uare. Qua propter montē carmeli cū magna cordis anguſtia
adiens ꝓpoſitū ſuum de ſeruanda virginitate deqꝫ parētū ſu
orū volūtate fratribus inſinuans. obſecrat eos vt ſacris ꝑcibꝰ
diuinā velint cōſulere ꝓuidētiam. Illi vero libenter āmuētes
triduanis ꝑcibus inſiſtūt. et ecce deꝰ tribus ex hijs ſantioribꝰ
in viſu oſtendit. Per arboreꝫ quandā ſpecioſam que ramū de
ſe glorioſū ꝓducebat in quo flos dulciſſimꝰ erūpēs fructuꝫ in
ſe mirabilē cōtinebat. Et facta eſt vox ad eos dicēs. Arbor hec
emerentianam deſignat. ramꝰ exurgens filiā ſciſſimā quā de
matrimonio eſt dei munere habitura. Flos autē de ramo ꝓce
dēs ṽginē mōſtrat de hac filia naſciturā. q̄ fructū vite dei filiū
ſuo virginali vtero ſine corruptione includet et ſine dolore pa

riet. Audiēs hec emerētiana diuine ſe volūtati conformans ꝓ
poſitū de ſeruanda virginitate. mutauit. deū obnixe depcans
vt nemo ſibi matrimonio iūgeretur. niſi qui deū ſup oīa vere
retur. Ad domū igitur p̄riā regreſſa oblati ſūt ei viciſſim ſex
viri. ſꝫ nulli eorū caſta virgo conſenſit copulari coniugio. eo ꝙ
ex ſpū noſceret corruptā eorū intencionē. q̄ eā aut corꝑalis libi
dinis voluptate. aut diuiciarū ambitu vxorem reqrebāt. Ob
latus ē ei tandē vir ſimplex et iuſtꝰ ſtollanꝰ noīe. qui emerētia
naꝫ ob id ſolū vxorē cupiebat vt ꝓles ex ea ad dei cultū ſuſcipe
ret. Aſſenſit caſtiſſima v̓go cū de timore huic nubere. a quo tā
dem cognita cōcepit et peperit filiā dulciſſimā quā ānā. gratiā
nūcupauit. Hec eſt illa anna quā deꝰ p oſtenſum ramū de ar
bore ſurgentē oſtendit. qui florem de ſe ꝓduceret. vite fructū ſi
ne corruptione in ſe continētem

Refellitur opinio eorū qui annā putāt et ma riā ſolo oſculo eſſe conceptas Capi. iij.

Ex hijs luciddiſſime patet opinionē illa quorūdā inſanorū
aſtruentiū ānam de viri femore ꝓductā eſſe falſiſſimam
blaſphemā et hereticaꝫ fore. Anna etenī et ſua filia v̓go maria
de cōplexu maris et femine (vt cōmunis habet generatio) ꝓge
nite dinoſcūtur. Eſt vnꝰ tm̄ ſine viro generatus et femina vt
adam. Eſt vna tm̄ de viro nata ſine femina vt eua. Eſt item
vnꝰ ſine viro ortꝰ de femina vt xpiſtꝰ dūs. Reliq̄ vero omnes
inter quos et anna ceſetur et maria de cōcubitu viri naſcūtur
et femine. Verū id tamē eſt ꝙ cuꝫ maiori dei timore et maiori
caſtitate alij cū maiori cōcupiſcētia et voluptate mulier a viro
ē cognita. q̄ fuerit anna a ioachim tp̄e conceptionis marie. et
emerētiana a ſtollano tp̄e cōceptionis anne

Quomō emerentiana hyſmeriā genuit Anne ſororem. Capitlū quartum

P Eperit preterea ſcā emerētiana vnam adhuc aliam filiā
quam hyſmeriam vocitauit. Hec hyſmeria genuit filiū
nomine eliud. eliud autem genuit enym nimi. enymin vero ex
memelya vxore ſanctū genuit ſeruatiuꝫ tongrorum preſulem
Genuit etiā hyſmeria ſoror anne filiā nomine elizabeth q̄ ex

zacharia marito noīe cū eſſet ipſa ſterilis dei munere iohānē
genuit baptiſtam precurſorē dñi ſaluatoris

¶ Quomō Anna ſanctiſſima nuptui tradita ſterilis ꝑmanſit. et quomō ioachim ſit ꝑ pōtificē ab altari repulſus Capi. v.

Anna igitur in timore dei et in oī virtutū gloria mirabilič
effulgens. in bethlemitica ciuitate ſine omni querela cū
ſuis parētib9 morabatur. Erat enī virgo pulcherima corpore
caſtiſſima mente corde humilima erga ꝓximū humaniſſima
erga deum aīo deuotiſſima Que viro ſanctiſſimo de nazareth
ciuitate galilee nomine ioachī nuptui tradita. cū illo in dei ti
more annis pluribus victitauit. ſed ſterilis et infecūda ꝑman
ſit. Erant autem ambo iuſti ante deum. incedētes in omnib9
mādatis et iuſtificationib9 domini ſine querela. Hij omnem
ſubſtantiam ſuam triphariē diuidebant. vnam partē templo
et templi ſeruitoribus aliam peregrinis et pauperibus eroga
bant. terciam in ſuos vſus redigebant. In tali itaqꝫ pietate et
pace annis viginti ꝑiter viuentes ſemꝑ dominū vt eis prolem
aliquam largiretur precabātur. Cū ergo ſingulis annis tem-
plū domini in tribus feſtis principalib9 in iheruſalē viſitarēt
contigit in quodā ēcenioꝝ feſto cū ioachim ab anna ſeorſum
(vt moris eſt iudeorū) cum viris ad altare domini oblationē
facturus accederet. pontifex yſachar et ſcriba nomine ruben
eum ab altari et ſua munera cū indignatione repellunt. du-
reqꝫ in hunc modū increpitant dicentes. Ocius hinc exi o pro
phane et de domini ſanctuario eici9 abcede. nec vnqꝫ credide-
ris te aut tua dona deo placere poſſe. Niſi enim ille ſperneret
iā dudū tua coniūx ſemīe feta tuo. dei populum prole aliqua
cumulaſſet. At quia gentem noſtram ſub ſterilitatis maledic-
to permanens prole aliqua non auxiſti. ideo nec ſacra dei be
nedictio te vllatenus attingere poteſt. Cede igitur ſacrileg o
homo nec deinceps ſanctas dei aras ingratis pollue muneri
bus. que nec deus vnquam. neqꝫ nos grata ſuſcipimus.
Hec dum antiſtes diceret nichil fuit auſa pi9 Ioachim contra
reſpondere. ſed verecundus et multo rubore ſuffuſus

ꝓperanter inde triſtis abceſſit.et dulcem coniugem inſaluta
tam deſerens ad gregis ſui paſtores ſe contulit. Qui ſeceſſuꝫ
ſecreti montis expecijt atqꝫ illic crebro gemitu et multo lachri
marū ymbre manus et oculos in ſydera ſuſtollens iuxta hūc
modum dominū precabatur. O deus.ait. abraham deus yſa
ac et deus iacob.ſancte deus qui audis omnia et reſpicis vni
uerſa.tu ſis quomodo ambulauerī coram te in veritate et in
corde perfecto et quod rectum eſt in oculis tuis fecerim ſemꝑ
te rogo immeritus.vt te michi benignū piumqꝫ exhibueris.et
precē quam ſepe corā te fudi exaudire aliqando digneris. Da
igitur o miſericors deus.da michi fecunda cōiuge cariſſimam
prolem liceatqꝫ me tuo munere piū nomē habere prīs. Sicqꝫ
fiet vt mea munera amplius ſacerdos nō reſpuat.et agnoſcaꝫ
ego ſeruus tuus inueniſſe me graciā in oculis tuis domine de
us Cumqꝫ hijs precibus miſericordē dominū ꝓmoueret.ſubi
to illi celeſti ab arce.diuinus gabriel nuncius aſtitit.qui ſic ioa
chim alloquitur dicens. Ceſſent nūc o pijſſime vir ceſſent nūc
gemitus tui.ceſſent et lachrime tue.En audit dn̄s preces tuas
et hec tibi dicere deſtinauit.Age ergo et ꝓgredeꝛ̄ in domū tuā
ecce āna ſacra cōiunx tua cōcipiet et pariet tibi filiam.que tam
ſublimis et glorioſa futura eſt vt eaꝫ vniuerſus admiretur or
bis. Hec enim erit que perdito ſeculo ſuum reſtituet decus
Ego ſum archāgelus gabriel qui hec tibi miſſus ſum nuncia
re vt noueris ꝙ exaudite ſint orationes tue elemoſine tue aſcē
derint in memoriam ante deuꝫ. Vidi quippe pudorem tuum
et ſterilitatis obprobrium nō recte tibi obiectum. Peccati eniꝫ
nō nature vltor eſt deus.et ideo cuiꝰ vterum claudit hoc facit
vt mirabilibus denuo aperiat et agnoſcatur nō de libidīe eſſe
ꝗ naſcitur.ſꝫ de dei munere ꝓueniſſe. Memorare nonagena
riā ſara ſterilem rachelē annam infecundam ceteraſqꝫ nōnul
las quē dei munere proles nobiliſſimas pepererūt. Quid ſapſōe
fortior.ꝗd ſamuele illuſtrior.quid iheremia ſanctior hij tn̄ ſte
riles matres habuere Noni igitᷣ et exēplis crede dilatos diu cō
ceptus et ſteriles ꝑtus mirabiliores eſſe ſolere. Noueris itaqꝫ
annā tibi filiā parituram quam mariam vocitabis. Hec autē

erit ab infantia ſua dño cõſecrata. et ſpũſcõ replebitur adhuc ex vtero matris ſue Et ſicuti ipa de ſterili matre naſcetur ita ſacrationi opere ex ea filius altiſſimi generabitur. Hic erit oĩum ſaluator xpiſtus dñs Et hoc tibi ſignu; cũ veneris ad auream iheroſolimis portam annam cõiugẽ tua; de te ſolicita; illic tibi obuiã habebis que te dum viderit vehementer gaudebit. Et hic dicẽs fulguris inſtar rapidiſſim repente diſparuit At ioachim ſupra q̃ꝫ credi poteſt dei pietate; admirans et inclinato capite reuerẽter adorãs. conploſis manibꝰ gratias retulit optimo largitori.

¶ Quomõ ſancta Anna dominũ depcata ẽ et quomõ ab angelo fuerit cõſolata Ca. vi.

Aterca quintꝰ iã voluitur mẽſis et quid de viro ſuo ageretur anna neſciẽs meſtiſſimos tranſigebat dies. Contiguit antẽ vno dieru; cũ anna meſtiſſima et viri ſui abſentiã et ſuã ſterilitatẽ multis lachrimis defleret. acceſſerit ad eam cõſolãdi gracia vna ãcillaru; ſuarũ q̃ diceret ei. Noli ait o dña noli tm̃ in luctu et lachrimis te affligere. qm̃ dies domini ẽ. Illa vo omnẽ cõſolationẽ reſpuẽs. cũ eã ad ſuũ opus iuberet abſcedere puella indignata cepit obprobrijs dña; inpetere dicẽs. Cur in me o dña retorques dolorẽ tuũ Quis eñi peccauit ego an tu qr dñs hãc i te ſterilitatẽ cõcluſerit Dolorẽ ergo ſup dolorẽ pia mulier ſuſtinẽs pomeriũ ſuũ ſola igreditur vbi liberiꝰ ſuã ãte dominũ tribulationẽ pronũciaret. Ibiqꝫ ſub arbore plurimu; lachrimoſa dominũ benedixit. eumqꝫ intentiſſime precabatur vt ſe miſerã cõſolari dignaret Dñe deꝰ iſrael ait fortiſſime ſpirituũ vniuerſe carnis cõfiteor tibi qr ꝓlẽ michi hactenꝰ non dederis inſup et virũ meũ abſtuleris Et ecce iã quiqꝫ mẽſes abierũt quibꝰ illũ videre nõ potui et ignoro miſera an illũ inueniam an mortuũ ſepeliã Et dũ hec diceret ꝓſtrauit ſe in faciem ſuper terram effundens animam ſuam in conſpectu altiſſimi Que tandem conſurgens eleuatis ſurſum oculis vidit in arbore lauri nidũ volucrũ et igemiſcẽs cũ lachrimis dixit ad dñ;. Dñe deꝰ opus q̃ cũcte creature ſẽſibili Et iumẽtis et piſcibꝰ et

ſerpētibus in ſobolis ꝓpagine gaudere iuſſiſti michi vō ācille
tue nullū hacten⁹ ſemē dediſti grās tū refero tibi deus me⁹ et
laudo ordinē et ꝓuidētiam tuam Sed peto a tua bonitate dn̄e
vt me a participatione beignitatis tue nō excluſeris Tu noſti
cōditor me⁹ votū famule tue ꝙ ſi michi filium aut filiā preſtite
ris eos in tēplo ſancto tuo tibi imperpetuū offeraꝫ ſeruituros
Hec dū ſanctiſſima anna dominū p̄caretur apparuit illi ar/
changelus gabriel multa luminis gloria choruſcus ꝗ et dixit ei
Noli timere anna btā. quoniā in cōſpectu altiſſimi ē germē tu
um qꝛ eni ex te naſcetur cūctis erit ſeculis admirādū. Sed nūc
ſurge et ꝑge ad aureā portam iheruſalē illic virū tuum obuiū
tibi factū inuenies

Anna cōcipit et parit mariā. Et de habitudi/ne marie Capitulū. vij.

Ambo igitur iuxta angeli preceptū ſibi inuicē obuiamus
de mutua viſione ſunt gauiſi. et de promiſſa prole ſecuri
Adorato itaqꝫ dn̄o ad propria redierūt. ꝓmiſſum ab eo mun⁹
hylariter p̄ſtolam⁹ Cognouit itaqꝫ ioachiꝫ ānā vxorē ſuā. que
deo miſerāte fructū cōcepit feliciſſimū Igitur cū inpleti eſſent
dies ānc vt pareret. et peperit filiā ſuaꝫ p̄mogenitam. quā iux
ta āgeli p̄ceptū mariā hoc ē maris ſtellam nūcupauit. Hec eſt
illa magna maria quā de⁹ omnipotēs ſibi p̄uidit in matreꝫ oī
gratia decore et forma precellentē. et ſacrariū ſancti ſpūs nobi
liſſimū Talis namqꝫ erat ſpecies et pulchritudo marie virgis
vt aſpiciem⁹ omnes duceret ī ſuperiorē. Erat facies īfantule
marie decora et venerabilis color temperat⁹. elegans et honeſ
ta omniū mēbrorum cōpoſitio ſimplex viſus. vultus decor⁹ et
ſuauiſſim⁹ Quis nūc digne explicet ſacrorū parētum q̄ta ſint
gaudia. dū vident ſua vota tātis accumulata bonis Magnuꝫ
certe ē ꝙ angelico colloquio ꝑfruūtur. magnū ꝙ celi nūcio ve
teris luctus ſolamina ſumūt magnum ꝙ ſterilis nr̄e triſtes le
ges euertunt. magnū ꝙ diuina beneficia recipiūt ſed longe id
maximū ꝙ tātā taleqꝫ prolem gignūt. qua nichil vnqꝫ fuit ſub
ſole ſancti⁹ melique creatum

De ſacra natiuitate Marie virgĩs ex infecun-dis parentibus Ca. viij.

Naſcetur itaqꝫ maria beatiſſima de deſꝑatis dudũ parẽti-tibꝰ naſcitur inqꝫ et ſacris ſalutat fletibꝰ orbẽ. que mundi lachrimas tollere ꝑma venit Naſcitur nũc celi maris ac terre vnicũ decꝰ. naſcitur et roſeo ꝓcipit ore diẽ. O dulcis pietas o dulcia gaudia. quis hic enumeret trepidis ꝑtibꝰ (Q)tus nunc ſit exultationis et leticie iubilꝰ. O ſanctiſſima mater anna hec infantula quã nũc ſub oculis quã nũc brachijs cõplexã tenes quã ſinu refoues quã vberibꝰ mulces hec eſt que triſti mũdo ſolacia ĩpendet. que maximũ atqꝫ eternũ deũ pariet. que pacẽ inter deũ hominẽqꝫ cõponet. Poteris ne nũc tantã leticiã tan-taqꝫ hec tua gaudia corde cõcipere que de hac tua filia tibi cõtu-lerit deus. Ecce preter ſpem mater effecta es o feliciſſima. Sꝫ cuiꝰ mater. Mater certe eiꝰ filie cui et matris decꝰ et virginis honore adſit. cꝰ inqꝫ filie que ſacro feta ꝓaclito hominẽ ſimul et deum ꝑitura ſit

Deuotio Congratulatio auctoris in ꝑtu ſa-lutifero Anne parentis. Ca. ix

Salue nũc ſancta parẽs. et tu nata inclita ſalue quas vna caro. vna pietas. vna etiam dignitas cõſociat. Amat cer-te mater filiam. et dulcis amat filia matrem. vna ergo laude vno et amore matrẽ cõplectamur et filiam. Verum hoc vno partu bis anna potens. bis eſſe beata dinoſceris que nobilis es et prolis tytulis et etiã tuis. Accipiũt filij nobilitatẽ a ſuorũ claritudine parentũ. at contra ãna nate nobilitate reſplendet Magnam eſſe annam et preclaram ſuis meritis. ſua fide. ſua pietate. quis abnegitꝫ. Sed filia longe hec ſplendidiora facit

Quomõ ſcis veteris teſtamenti mulieribꝰ Anna prefetur Ca. x.

Totus tibi mundꝰ poſt deũ gratias agit o anna btã. per quã tam preclarũ munꝰ. tãqꝫ neceſſariũ recipere prome-ruit. Laudatur heſter regina ꝙ populũ ſuũ de ſuperbi manu fraudibꝰ eripuit. Laudatur iudich ꝙ crudelẽ hoſtem ferrum flãmaſqꝫ minantẽ dei populo. vno vulnere ꝓſtrauit. Magna

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582152399-17/fragment/page=0013

quidē hec ſꝫ tamē fragilis vite munera ſūt At quāto nūc ſua
maior quāto felicior. q̄ mūdo cōtulit. q̊ nulla vnq̄ꝫ mulier plꝰ
dare potuit. Sed quid contulit. Certe filiā que reſerato celo
deū ad nos depoſuit. q̄ rurſū nobis ad celū iter patefecit Filiā
que dei et hominū cōmercia ṗma reddidit. et pacis ianua pri
ma fuit. Filiā q̄ veterē illā et cūctos p̄mentē iram ꝑ omne ho
minū genꝰ deductaꝫ ſua pietate remouit. Hec illa eſt ira que
ſteriles nobis terras fecit. q̄ ethera clauſit. que dei federa ab
rupit. que nobis et laborē. et dolorem. et metū. et mortē ip̄aꝫ ad
uexit. et quicquid ip̄a morte triſtiꝰ inueniri poteſt. Hāc inpla
cabilē dei irā vicit tuo nata parēs. ſeuūq̄ꝫ leonē in mānſuetudi
nē cōuertit. et eū dei agnū dei eſſe ꝑſtitit. Attraxit enī de ſūmo
celo in ſua viſcera deū. quē docuit hominē fieri. et hominū cul
pis ſponte miſereri. Tu igitur o anna felix es et tāta ꝓle btā.

¶ De hÿs bonis maximis que nobis ex anne partu proueniūt. Ca. xi

Erito dilciſſimi debemꝰ oculos mētis ad coruſcantēꝫ ſu
ꝑni luminis gratiā attollere. et quāta nobis ꝑ ſalutiferū
āne partū bona ꝓueniūt diligēter aduertere· Horrebat mūdꝰ
ſub obſcurris tenebris. naſcebamur omnes ſerui ſub tartareo
principe. vitā ducebamꝰ in peccatis miſerā. morteꝫ corporis ac
iehēne flebiliter ꝑſtolamꝰ. Sꝫ ꝑ hūc partū anne ſaluifice. ſer
uitꝰ eliminatur. libertas redditur. vita gracie confertur. vita
glorie promittitur. ſors mortis melior efficitur. tenebroſa ſecu
la noue lucis aurora irradiantur. et terre ipſe tartarꝰ obcluditꝰ
O vos terigene cernite rogo cernite cominꝰ radios fulgentis
aurore. En tenebre areſcūt. nubila decidūt lux mirabilis inni
mct Agamꝰ gracias largifluo r̄gi dn̄o quia maria deinis ſem
per ſplēdida obtutibus tanq̄ꝫ ſplēdens aurora mūdo effulget
bene fulgeat. Mariā genuit āna magna puerpera. regum et
pōtificū germine nobilē. ſed patrū ſuorum gloriam ſacro ſuo
ꝑtu longe filia ipſa tranſiliet At vos veteres exulles leti nu nc
plaudite tāq̄ꝫ ciues ſcōrum domeſtici dei. q̄ꝛ benigna crudelē
optima peſſimum princeps maria principē mundi repulit in
abyſſum Gaudete inq̄ꝫ et plaudite. nā ſacri nūc tēporis copia
ꝓmicat. ātiqui vacuātur ſcripta cyrographi. extorres a regno

f AH Bk. 7-42

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582152399-17/fragment/page=0014

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415111222-582152399-17/fragment/page=0015

ALV

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582152399-17/fragment/page=0016

ALVENSLEBEN
E I
230

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582152399-17/fragment/page=0018
DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-119201541511222-582152599-17/fragment/page=0019
DFG

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415112222-582152399-17/fragment/page=0020
DFG

Hiſtoria perpulchra de anna ſciſſima

Jheſus Maria Anna

[Antwerpiae, Govaert Bac] ca 1500

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:3-1192015415111222-582152399-17/fragment/page=0021